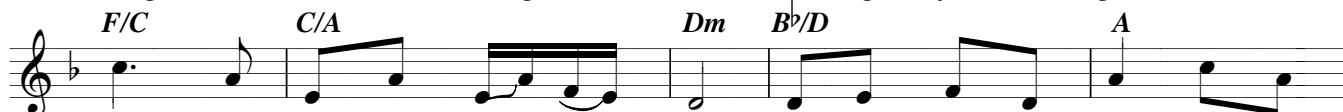

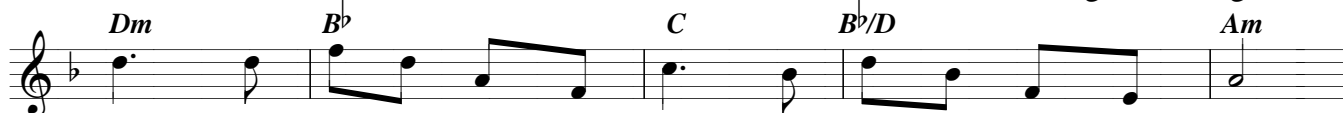
Phanxico

1. Ngàn ngàn năm sau khi ruộng dâu đã hóa biển xanh, và sao trên
 2. Ngàn ngàn năm xưa khi màn đêm giăng cõi hồng hoang, và cây huy
 3. Người nhìn dương gian như lửa thiêu soi giữa bụi gai. Người đưa nhân
 4. Người ở bên tôi trong nỗi trôi năm tháng đầy voi, nguồn ơn cho

1. trời đã thành cát biển âm thầm. thì Chúa vẫn còn đây luôn còn
 2. hoàng chưa trông khắp nẻo địa đàng. Người đi trước thời gian luôn hằng
 3. loại như cột mây mở đường dài. Bàn tay Chúa hiển linh trong nhịp
 4. đời như là cát biển sao trời. Nhìn theo suốt thời gian không bờ

1. mãi, êm ấm hai đầu thời gian năm tháng không hề mờ tan
 2. hữu, không vương theo vòng ngày đêm không nhớ nhưng không mờ quên.
 3. sống, sợi tóc trên đầu rụng đi Chúa biết Chúa lo từng khi.
 4. bến, con ví như là giọt sương trong Chúa như là đại dương.

1. Người không biết vội vàng và Người không biết muộn màng.
 2. Người không có cội nguồn bởi Người là chính cội nguồn.
 3. Người chăm sóc cuộc đời bởi Người tạo tác cuộc đời.
 4. Giọt sương sống từng ngày nhờ đại dương quá tràn đầy.

Chúa ở bên tôi đến ngày tận thế, khi đá vỡ ra khi

Chúa bắt thời gian ngừng trôi. Người ở bên tôi đi khắp muôn

nơi muôn đời người ở bên tôi tôi không hề đơn côi..